

Багато з вас погодяться зі мною, що на подальшу нашу долю дуже впливають знання , навички, емоції та враження, які ми переживали в дитинстві. Коли в Микити Федоровича Карацупи запитували, як йому вдалося досягти таких вершин, він поринав у спогади про своє дитинство

Народився в селі Олексіївка, в звичайній селянській сім'ї, з розповідей мами , він знав , що в них була велика хата, яку збудував, ще прадід, жили бідно, але дружно. Хатина стояла на мальовничому березі річки Таврічанки(притока річки Берда, на даний момент зникла). Коли помер батько, мати Марфа Кузьмівна, в пошуках кращої долі, їде з дітьми в Казахстан. В 1916 році помирає мама, брат Григорій повертається на Україну, де потрапляє в загін Нестора Махна і гине в одній з збройних сутичок. Сестра Фекла - йде на заробітки і зникає із життя маленького Микити. Він потрапляє до дитячого будинку, але зрозумівши , що не виживе там - тікає. Хлопчина ходив по аулах і просив хліба, хто давав - жаліючи, а хто і спускав на сироту собак. Щоб урятувати життя йшов навіть на крадіжки, але швидко зрозумів, що вижити зможе тільки чесно працюючи. Маленького, але швидкого і розумного хлопчину запримітив багатий" хазяїн- бай ", і почалося в Микити нове життя. Пастушок з ранку до вечора випасав своє стадо овець. Саме тоді, пізнав секрети природи та зрозумів, як треба поводитись з тваринами - усе живе любить піклування і ласку. Ці знання він використовуватиме протягом усього свого життя. Перші стежини в глухому лісі, невідомі сліди в безкрайньому полі, допомога найкращих друзів - вірного песика Дружка і коня - це школа , яку пройшов Микита, яка виховала його справжнім , мужнім , витривалим, сміливим, чесним. Така характеристика буде супроводжувати його все життя, чи під час служби на кордоні, чи коли з нуля відновлюватиме кінологічну службу, чи коли працюватиме в Музеї Прикордонної Слави, чи допомагатиме будувати прикордонні застави в Індії та В'єтнамі. Незвичайна людина , поготьтєсь, затримав 338 правопорушників, 129 диверсантів знищив, розпізнавав близько 220 запахів, читав сліди тварин та людей, не дарма його називали - " Слідопит". Разом з вірним Ігдусом по кілька днів вистежував порушників, міг бігти нарівні з собакою, користувався майже усіма видами зброї. За період служби на кордоні мав 5 собак , усіх називав - Індус, всі загинули під час збройних сутичок з диверсантами. Останню собаку навіть переправляли літаком в Москву, але врятувати не вдалося(зараз вона знаходиться в Музеї Прикордонної Слави в Москві). Радянська влада мала гарні відносини з Індією, тому в офіційних джерелах собак Карацупи

називали - Інкус. Микита Федорович виховав сотні слідопитів, а його унікальні прийоми дресирування використовують і сьогодні. Він став прикладом наслідування для сина Анатолій та внука, а також тисячі хлопчаків, які в дитинстві гралися в гру " В Карацюпу ", а в дорослому житті обрали службу на кордоні. Ім'ям Карацупи, Героя Радянського Союзу, названі кораблі, бібліотеки, прикордонні застави, про нього знято фільми, написані книги. Застава, де він прослужив перші 10 років з " Полтавки " перейменували на " Карацупівка".

Він все своє життя читав чужі сліди, любив свою справу і працював задля інших. І сьогодні ми, його внуки - земляки, розповідаємо вам, про слід, який він залишив на цій землі і за що його люблять і пам'ятають на малій Батьківщині.

Ми говоримо про М.Ф.Карацюпу, як про звичайну людину, що ще за життя стала Людиною з Легенди. Коли на день його народження збираються гості, слухати не переслухати розповіді про легендарного "дедушку", лунають смішні історії і навіть анекдоти, а на прощання обов'язково салют, і в голубе небо злітають військові кашкети, їх у нас називають, з теплотою, карацупівки!!!

«М. Ф. КАРАЦУПА – ЛЮДИНА-ЛЕГЕНДА, ЧИ КРАСИВА КАЗКА РАДЯНСЬКОЇ АГІТАЦІЇ?»

М.Ф. Карацупа –
це людина
свого часу,
приклад для
багатьох
поколінь
молоді, але, в
першу чергу –
звичайна
людина, з якої
зробили
літературног
о героя
радянської
пропаганди.
Але для нас,
його
земляків,

«З МИНУЛОГО В МАЙБУТНЄ» ЕКСПОЗИЦІЯ, ПРИСВЯЧЕНА НАШОМУ ЗЕМЛЯКУ М.Ф. КАРАЦУПІ

Особисті речі відомого прикордонника

КОРДОН – ЦЕ МИ!

Експонати передані
до музею
прикордонниками

МИКИТА КАРАЦУПА ВІДОМИЙ ЯК ІНСТРУКТОР ТА ОДИН ІЗ ЗАСНОВНИКІВ КІНОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ

Прикордонник
зі своїм
помічником

«Інгус» на
посту

Нам дуже прикро бачити, що у 2018 році зображення видатного прикордонника розмістили поряд з такими одіозними фігурами як Дзержинський Ф.Е. Навіть самі жителі самопроголошеної, так званої «ЛНР» говорять про перебільшення і паплюже правди, адже більшість цих поліцейських реабілітовано і визнані

Абсурдність і безглуздість російської пропаганди просто вражає

ПАМ'ЯТЬ НА ГРАНІТІ

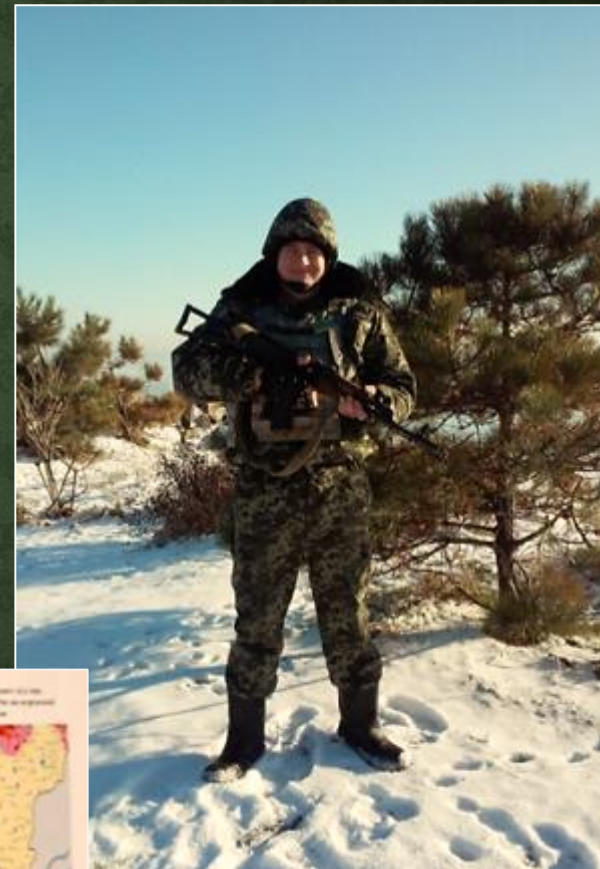

Карацупа М.Ф. на Алеї Слави м.
Запоріжжя

Вічний вогонь та пам'ятні
дуби на Алеї Слави
м. Запоріжжя

НАШІ ЗЕМЛЯКИ – УЧАСНИКИ АТО/ООС

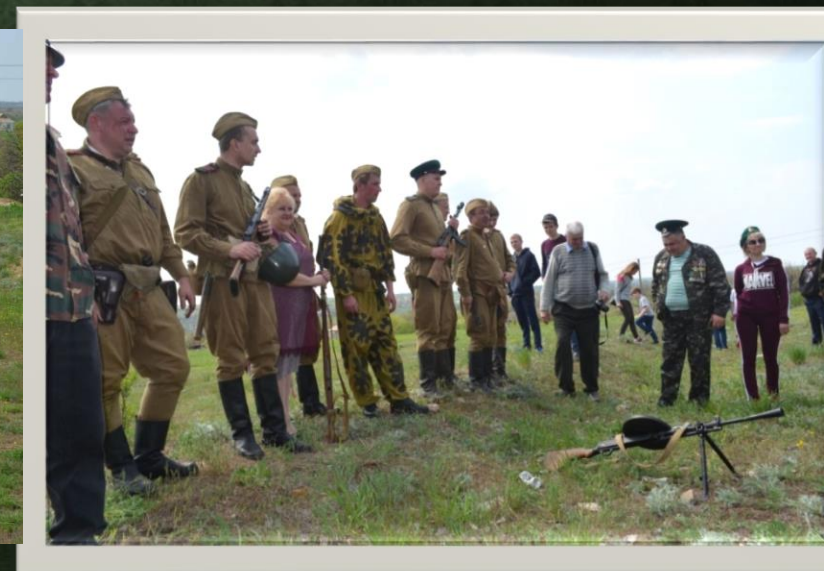
Експозиція
присвячена подіям
АТО/ООС
займає найпочесніше
місце у музеї серед

ЕКСКУРСІЙНІ МОМЕНТИ

Святкування Дня Народження Карацупи М.Ф

**БУТИ УКРАЇНЦЕМ – ОЗНАЧАЄ ЛЮБИТИ І ПИШАТИСЯ УКРАЇНОЮ,
ЯК ПИШАЛИСЯ НЕЮ НАШІ БЕЗСТРАШНІ ЗАХИСНИКИ**

**СЛАВА ВІРНИМ СИНАМ УКРАЇНИ, БЕЗСТРАШНИМ
ЗАХИСНИКАМ НАШИХ КОРДОНІВ!
СЛАВА УКРАЇНІ! ГЕРОЯМ СЛАВА!**

